

State Bank of India v. Bal Raj and another (Ujagar Singh, J.)

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਬਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1988 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1128।

12 ਦਸੰਬਰ 1988

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜਾਬਤਾ (V of 1908)-Ss. 21, 99, ਓ. 21, ਆਰ.ਐਲ. 58— ਸਟੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ (1887 ਦਾ VII)—ਐਸ. 11 - ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ - ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਖਾਰਜ - ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੋਰਮ - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ - - ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ - ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ - ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ— ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਪਰਾ 15)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 21(2) ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ;

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ-ਜੁਆਇਦਾਰ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਰਿਮਾਂਡ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮਤਾ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਧਾਰਾ 99 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਟੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ:

- (i) ਇਤਰਾਜ਼ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰਨ ਡਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ
- (ii) ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵੱਧ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ

ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। (ਪਾਰਾ 20 ਅਤੇ 21)।

ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 4 ਫਰਵਰੀ, 1988, ਸ੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਠਾਨਕੋਟ, ਮਿਤੀ 14 ਨਵੰਬਰ, 1986 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਸ. ਸੋਢੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿੱਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਕਪਾਹ ਦੀਆਂ ਗੱਢਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਆਰ.ਕੇ.

ਰਵਿੰਦਰ ਸੇਠ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ।

ਨਿਰਣਾ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ 13,54,479.75 ਪੈਸੇ। ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 3 ਮਾਰਚ 1980 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1167 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1980 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ M/s. ਖੋਸਲਾ ਰਾਈਸ ਮਿੱਲ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 58 (ਛੋਟੇ 'ਕੋਡ' ਲਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਤਰਾਜ਼-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 14 ਨਵੰਬਰ 1986 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ESA ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਭਾਵ ਰੁਪਏ। 13,54,479.75 ਪੈਸੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੁਣੌਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਓਨੈਕਟਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਅਟਾਰਨੀ ਬਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਰਸੀਦ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੁਣੌਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਕਾਰ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਗਵਾਹ ਡੀਡਬਲਯੂ-2 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਤੀਰਥ ਰਾਮ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-2 ਤੋਂ ਏ-5 ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਪਏ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਤਾ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰ. 1.

(3) 27 ਮਈ, 1988 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਖਿੱਦੂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। .

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਪੱਖਪਾਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਮਤਭੇਦ ਹਨ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ * ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ 99 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

(5) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਤਿਆਰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"ਸੈਕਸ਼ਨ 21. (1).....

21(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

"ਸੈਕਸ਼ਨ 99: - ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ-ਜੁਆਇਡਰ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਜੁਆਇਡਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਇਆ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(6) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ; iSectione21 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ! ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 99 ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਗਲਤ-ਜੁਆਇਡਰ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜੁਆਇਡਰ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਕਿ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰੇ। ਕੇਸ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ: -

(a) ਇਤਰਾਜ਼ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ

(b) ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁੱਲ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵੱਧ-ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰੇ।

(7) ਇਸ ਈ-ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(8) Secti SectionE8hof thetsSuitsuValuation Actisenvisagest thatler1 ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮੁੱਲ ਹਨ , ਕੋਰਟ-ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਸੀ। 13,54,479.75 ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੱਲ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। - ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਠਾਏ ਗਏ ਓਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਸਵਰ ਆਲ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਉਂਟ ਸਲੀਮੁੰਨੀਸਾ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸੂਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 5,000 ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 448-4-6 ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 5,000 ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਣਾ ਨਗੰਦਰ ਲਾਈ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਅਸ਼ਰਫ ਆਲ ਚੌਧਰੀ (1 ਏ) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਫਰਮਾਨ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸੀ। 9,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 8,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਬਕਾਇਆ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਿਆ। 2,000 ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਇਲਜ਼ਾਮ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1915 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 349 (1)। (1A) AIR 1925 ਕਲਕੱਤਾ 212.

State Bank of India v. Bal Raj and another (Ujagar Singh, J.)

ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਫਰਮਾਨ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸੀ। 9,000, ਜੋ ਕਿ ਰਕਮ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।

(9) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ- ਮੈਸਰਜ਼ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੱਤ ਰੂਪ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼, ਗੋਵਰਧਨ ਦਾਸ ਪੀ.ਏ., (2), ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ। ਕਰਨਲ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਜ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਯੋਗ ਰਾਜ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3), ਕੋਪਿਲਨ ਉਨੀਨ ਦੀ ਬੇਟੀ ਪਥੁਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੋਪਿਲਨ ਉਨੀਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕੁੰਤਲਨ ਕੁੰਟੀ ਐਲਆਰਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4), ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, (5); ਅਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਧੰਤੋ, (6)। ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

(10) ਮੈਸਰਜ਼ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੱਤ ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ 5201.82 ਪੈਸੇ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ 'ਤੇ ਕਿ ਜਲੰਧਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਮਿਰਜ਼ਾਪੁਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਦੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

- (2) 1965 (Vol. 67) PLR 486.
- (3) 1966 (Vol. 68) PLR 214.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1981 ਐਸਸੀ 1688
- (5) 1986-1 (Vol. 89) PLR 127.
- (6) 1987(2) CLJ (C. & Cr. & Rev.) 596.

ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(11) ਵਾਈ ਇਨ ਯੇ ਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਜ i ਦੇ ਪੂਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੇਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸਰਕਟ ਬੈਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਰਕਟ ਬੈਚ ਹੈ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਸੰਭਵ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਜਿਹੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚਮਨ ਪਾਸਵਾਨ, (7), 1955 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 117 ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇਠਲੀ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਡਯੂਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ 99, ਅਤੇ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਲਟੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਪੈਕੂਨਰੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।”

(12) KIN>f *Koopilan je TJneen'sg* ਧੀ *pthumma's se casenpi(sup)* ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ:

- (1) ਇਤਰਾਜ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ;
- (2) ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ;

(7) 1955 SCR 117.

(3) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

(13) ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। 3,500 ਬਤੌਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਜਲੰਧਰ ਸਥਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਮੁੱਦੇ ਘੜੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉਥੇ ਹੀ 24 ਅਗਸਤ 1985 ਨੂੰ ਕੇਸ ਬਹਿਸ ਲਈ ਮੁਕੱਰਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਿੰਡ ਕਾਲਾ ਸਿੰਘਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਖੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸੀ। ਜਲੰਧਰ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਓਏਸਿਸ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਾਲਾ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(14) ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ (ਸੁਪਰਾ) ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਭੇਜਣ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ 7,800 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ 1981 ਤੱਕ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 7,800 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਕੋਪੀਲਨ ਵਨੀਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਧੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਿਆ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਪੀਲ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(15) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕਾਫੀ ਸਰਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਹੀ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਸੀ। 13,54,479.75 ਪੈਸੇ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 21, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਦੋਂ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਜੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਪਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।

(16) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 99. ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਭਿੰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ-ਜੁਆਇਡਰ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜੁਆਇਡਰ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਰਿਮਾਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

State Bank of India v. Bal Raj and another (Ujag'

ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਮਾ*। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤ ਜੋੜੀਆਂ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਗੈਰ-ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਧਾਰਾ 99 ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵੱਧ-ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦਾ 1, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਓਵਰ-ਵੈਲਿਊਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚਮਨ ਪਾਸਕੋਆਨ ਅਤੇ ਹੋਰ , 1955 ਐਸਸੀਆਰ 117 (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚਾਰ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ : -

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦਾ ਉਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਮਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨੁਕਸ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਆਰਥਿਕ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ। ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗੀਰ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ 'ਕੋਰਮ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ' ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਅਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ

(17) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ?I11hof thetsSuitsLtValua ਐਕਟ ਦਾ theC ਪ੍ਰਭਾਵ 3 ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂ ਵੱਧ-ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਐਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਇਹ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਲਈ, null ਅਤੇ void, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵੱਧ-ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ , ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਅਨੁਸਾਰੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਬਾਰੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਾ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਵੱਧ-ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਸਤ ਪਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੈ ਭਾਨ ਅਨੰਤ ਸੈਣੀ (8) ਵਿਚ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। 4,000 ਜੋ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਰਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਵੀ ਮੁੱਲ ਸੀ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੁੱਲ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਤੇ 99 ਅਤੇ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸਦਾ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਕਿਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ: ਅਪੀਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

(8) ਏਆਈਆਰ 1973 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 58.

ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਪੱਖਪਾਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਡਰ-ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(18) ਐਨ^{ਥੀ} ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਡ ਜਬਲਪੁਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲ ਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ, ਐਮਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੀਏਆਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਮੋਢੀ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ³: (9), ਨੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਹਿਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਆਮ ਨੰਦਨ ਸਹਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਧਨਪਤੀ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (10) ਵਿੱਚ, ਆਰਥਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪਿਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੁੱਢਲੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰੱਦ ਹਨ: ਕਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਪੂਰੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੁਦਈ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(9) 1966 ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 459.

(10) ਏਆਈਆਰ 1960 ਪਟਨਾ 244 (ਪੂਰਾ ਬੈਚ)।

(11) A.I.R. 1975 Punjab and Haryana 321.

State Bank of India v. Bal Raj and another (Ujagar Singh, J.)

(19) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, i. e. ਸਟੋਰਾਂ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ *M/s. ਕਪੂਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਏਜੰਸੀਜ਼*, (11), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ (ਸੈਕਸ਼ਨ 11) ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਓਵਰ-ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਪੱਖ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਲਵਾਨ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ:-

- (a) ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(2) ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ;
- (b) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ - ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਜੁਆਇਨ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜੋੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ, ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਰਿਮਾਂਡ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ;
- (c) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 99 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ;
- (d) ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵੱਧ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ:

- (i) ਇਤਰਾਜ਼ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ
- (j)) ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲ.

(21) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਓਵਰ-ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

(23) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋ ਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਸਮੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਫਸਟ ਅਪੀਲ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮਿਆਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ- ਅੱਜ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਫ਼ਤਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਫਸਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀ ਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿ ਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਰਣਾ ਨਿਰਣੇ

(11) A.I.R. 1975 Punjab and Haryana 321.

State Bank of India v. Bal Raj and another (Ujagar Singh, J.)

ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ

ਸਿੰਘ